

Extras din Sfântul Ioan Iacob Hozevitul, *Din Ierihon către Sion*, Ierusalim, 1999, pp. 274-276 urmează:

“Sfântul Moise Arapul a profețit, zicând că în zilele cele de pe urmă ale veacului al șaptelea și jumătate, viața monahicească se va defăima cu totul și monahii nu vor mai ține socoteală de mântuirea sufletului. Ei vor umbla prin mijlocul tulburărilor și al gâlcevilor, întunecați, fără nici un folos și leneși, neîngrijindu-se nicidecum de fapta bună, robiți de patimile păcatului, pentru că de acolo de unde l-au ars pe Satana nevoitorii cei dintâi, tot așa și el [de acolo] are să ardă și să pârjolească. Și de unde s-a biruit, va birui și el pe monahii cei leneși și defăimători. **Unde a sporit dreptatea, acolo vor prisosi mai mult păcatul și fărădelegea, pentru că se va răci dragostea multora și monahii vor petrece prin mijlocul lumii și al mirenilor fără frică, cu mâncări și băuturi, amăgindu-se de poftele trupului, prin deșertăciuni, în necurății și fapte rușinoase.** În acele zile va fi urâciune, zavistie, sfezi și bătăi până la sânge în mănăstirile de obște, tot așa și în lavre unde nu este [viață] de obște, din răutatea unuia asupra celuilalt; și pentru că s-au defăimat sfintele canoane și nevoința cea duhovnicească, **se vor pune egumeni și stareți oameni neîncercați în fapta bună, fără credință, nepricepuți, de nici un folos și simpli, nedeosebind binele de rău, leneși, fără fapte bune, grijindu-se numai de cele pământești, purtându-se cu nerușinare în slujbe.**

Răpind cu sila egumeniile, cu daruri, și neștiind să învețe și să povățuiască turma și frățimea, neștiind că ei sunt chip și pildă de folos pentru cei care urmează fapta bună și neînțelegând că ei au să dea seamă lui Dumnezeu în ziua judecății pentru turma lor. Și din pricina nepăsării egumenilor care nu poartă grijă de turmă, se vor pierde, se vor osândi nu numai cei leneși și trândavi, ci și frații cei cu viață bună și înfrânați.

După aceea, robul lui Dumnezeu, Moise, a văzut că nor și vârtej, negură întunecoasă și ispite foarte înfricoșate au venit asupra monahilor din partea de la miazănoapte, căci îi alergau pe monahi și cinul cel monahicesc se împrăștia de blestematele eresuri

Sileau pe mulți să lepede hainele monahicești și să se masoare. Atunci, putini nevoitori care vor fi încercați ca aurul și argintul în cuptor în necazuri multe, în prigoană și strâmtorare, se vor lămuri. Și câți se vor afla încercați și vor birui atâtea ispite înfricoșate, se vor preamări și se vor preaslăvi și se vor cinsti de Dumnezeu mai mult decât acei care au răbdat căldura și zăduful zilei și gerul nopții.

După aceea a văzut robul lui Dumnezeu, Moise ca a trecut lama aceea a necazurilor și ispitirilor și prigoana acelor înfricoșate eresuri și s-a făcut liniște. Și, după ce vor trece câțiva ani, iarăși se va disprețui ceata cea ingerească a monahilor și vor veni iarăși ispite asupra lor, mai multe și mai silnice. A văzut că monahii vor petrece împreună cu călugărițele și împreună cu pofta cea rea va veni și tirania, căci și cei ce nu vor voi, se vor batjocori cu sila.

Preoții se vor spurca prin păcatul desfrâului și preotesele lor vor preacurvi, asemenea și ei vor preacurvi cu altele. Atunci va veni mânia cea mare a lui Dumnezeu și va distruge tot neamul cel viclean și-l va trimite în focul cel veșnic.

Deci, fericiți vor fi câți nu se vor pleca la cea mai mare fărădelege a necurăției, care este mai silnică și mai grava decât uciderea, ci se vor împotrivi și vor muștra fărădelegea ca Sfântul Ioan Botezătorul, și vor stărui muștrând amestecarea de sânge. Și vor fi uciși de cei prea fărădelege, spurcați și prea necurați oameni din vremea aceea și apoi se vor odihni în sânul lui Avraam Isaac și Iacov, al preaslăviților Patriarhi, și vor locui în Impărăția Cerurilor cu toți Sfinții, bucurându-se și veselindu-se, de care [bucurie] să ne învrednicească Dumnezeu și pe noi, cu darul Lui cel Sfânt. Amin.”